

Kotiseututyö

säv. Veikko Juntunen

san. Niilo Munde

1. Arvo-kas ja tär-ke-ä on
 Bert-ta mun on ses-lon-gil-la
 ko-ti-seu-tu työ, meil-lä si-tä vaa-lit-tu on mel-kein jo-ka yö. On
 se-län ta-ka-na e-nem-män kuin lot-to-pot-ti ta-hi a-ra-va.
 lap-si-a me hoi-del-tu ja niis-tä ty-kät-ty ja jo-ka vuo-si maa-il-mal-le
 On-nek-si ei meil-tä lo-pu mie-li-ku-vi-tus.
 1.
 uu-si ly-kät-ty. mais tu-nut on ruo-ka, u-ni se-kä hu-vi-tus.
 2.
 Nyt-pä täs-sä, nyt-pä täs-sä pelk-kä ku-ti-na. Tiis-tai tors-tai, tiis-tai tors-tai
 sa-ma ru-ti-na. Ru-ti-na, ru-ti-na ru-ti-ru-ti-na, ku-ti-na
 na, ku-ti-na, ku-ti-ku-ti-na.

2. Mä tunteista en kerro en enkä pukahda, lempimättä emme sentää koskaan nukahda.
 On uutta aina keksitty ja vähän muunneltu, iltauutiset on - tietty - ensin kuunneltu.
 Parane ei kehu, jos onkin ruutia, Bertta mielen pahoittais ja antais huutia.
 Onhan meillä pieniä jo melkein tusina, on panoksia tallella ja se kutina.
 Nytpä tässä, nytpä tässä .....

3. Sellaista on totellinen kotiseututyö, eikä sitä ihan heti joka ukko lyö.
 joskus ovat kireänä paikat sekä vyö, Berttaa enkä seslonkia rokasta en myö.
 Nytpä tässä, nytpä tässä.....